

◆ Cahit Can

Bir Çiçek

Kederim başımdan aşkındı o gün
Dertlerime derman oldu bir çiçek.
Okudu, üfledi; attı bir düğüm
Adeta sihirli dildi bir çiçek.

Girdim gülşenine bir gonca derdim
O anlattıkça ben huzura erdim
Bütün sırlarımı ben ona verdim
Öyle dertlendi ki soldu bir çiçek.

Dertlerim depreşti görünce o an
Yer, göğe kavuştu, tükendi zaman
Bir deli sevda ki başımda duman
Aklımı başımdan aldı bir çiçek.

Ölüyü diriltir sıcak nefesi
Renkleri libası, rayiha sesi
Ben gittim, gönlüme düştü gölgesi
Hayali hatırda kaldı bir çiçek.

Kıskandı galiba bülbüller küstü
Gözlerim kamaştı, ne yaman süstü
Öyle sandım imbat rüzgârı esti
Gönlüme sessizce doldu bir çiçek.

Gurbet kazanından gözyaşım taşı
Kaynadı kaynadı sonunda pişti
Ne zaman gönlüme bir hasret düştü
Bir baktım, kapımı çaldı bir çiçek.

Bazen güldür, bazen menekşe adı
Onlarla doyumsuz hayatın tadı
Kasvetim artınca ruhum bunadı
En dar zamanımda buldu bir çiçek.

Bütün sırlarımı önüne sersem
Her bir yaprağından sadakat dersem
Adına ben onun vefa mı desem?
Her daim kapımda kuldu bir çiçek.

Vefa tükenince dostluklar bitti
Tüm hissiyatımı yalnızlık yuttu
Eşim dostum sırasıyla terk etti gitti
Yalnızca yanımda kaldı bir çiçek.

Hayal alemine bir kapı açtım
Sanki kanatlandım, sevinçten uçtum
O anlattı; bense kendimden geçtim
Dili şeker, kaymak, baldı bir çiçek.

Aşk denen köprü sıratın ince
Kadere razı ol, bir kez düşünce
Beni mecnun eden kimdi deyince
"Benim..." dedi dile geldi bir çiçek.

Gördüm ahvalimi, arttı hayretim
Zannederim kaldım hem öksüz yetim
Ne zaman kendimi yalnız hissettim
Başımı okşayan eldi bir çiçek.

Aşkına düşeli meftunu oldum
Kabusla uyandım, hayale daldım
Güz gülleri gibi sarardım soldum
Sevda diyarına yoldu bir çiçek.

Gurbet mekânımız, yurdumuz aynı
Önümüz aynıdır, ardımız aynı
Kaderimiz aynı, derdimiz aynı
Beni en sadık dost bildi bir çiçek.

